

af Samlingen for at opnaa noget i denne Sag, anbefale dette Forslag til Vedtagelse; men jeg gør det unægteligt med megen Betænkelighed og med megen Beklagelse over, at Lovforslaget ikke har faaet en bedre Skikkelse, saaledes som det nu foreligger.

Borgbjerg: Efter den Redegørelse, den højtærede Indenrigsminister har fremsat, vil jeg fatte mig meget kort. Ligesom Ministeren beklager jeg i høj Grad de Ændringer, som Landstinget har foretaget, de meget væsentlige Forringelser, der ere skete i dette Forslag siden sidst. Men den højtærede Minister har jo Ret i, at sammenlignet med den bestaaende Tilstand betyder dette Forslag Fremskridt, som det med den økonomiske Situation, hvori Københavns Kommune befinder sig, vistnok vil være uforsvarligt at afvise. Sammenlignet med den bestaaende Tilstand betyder denne Skatteordning, der nu vil kunne gennemføres ca. 50 Aar efter den forrige Skatteordning, to principielle Fremskridt. Dette Forslag medfører stigende Skala, og det medfører Bevægelsesfrihed, medens Skatteprocenten hidtil i København i Modsætning til alle andre Kommuner her i Landet har været begrænset ved Lov og meget lavt begrænset, og vi hidtil ikke have haft mindste Bevægelsesfrihed.

Men desværre ere rigtignok disse to principielle Fremskridt førte ud i Livet paa en saadan Maade, at de virke meget magert. Hvis ærede Medlemmer ville se efter i Landstingets Betænkning Tillæg B. Sp. 1879 fg., ville De finde en Sammenligning mellem den nuværende Skat, baade efter de normale $2\frac{1}{2}$ pCt. og den efter det sidste Aars $2\frac{3}{4}$ pCt., den Skat, der vilde fremkomme efter Regeringens, altsaa ogsaa Folketingets Forslag, og endelig den Skat, de forskellige Indtægter ville give efter Landstingets Forslag, og De ville da se, hvorledes Landstingets Forslag lægger en ikke ganske ubetydelig Merbeskatning ogsaa paa de smaa Indtægter. Jeg vilde derfor være meget betænkelig ved at gaa med, meget betænkelig ved at lægge de nye Skat paa smaa Indtægter, der i Virkeligheden ere mere end tilstrækkeligt beskattede i Forvejen, hvis der ikke baade gennem Folketingets og ogsaa gennem Landstingsforslaget, som det nu foreligger, var sket et Fremskridt fra den bestaaende Ordning paa et andet Punkt, som man maa have in mente, naar man ser paa, hvad dette Forslag vil betyde for Arbejder- og Mel-

lemstandens Indtægter. Landstinget har nemlig ladet det Fremskridt blive staaende, at der sker et skattefrit Børnefradrag. Det kende vi ikke efter den hidtidige Ordning i København; men ved den nye Ordning vil der ligesom ved Statsskatten ske et Fradrag af 100 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, inden Skatten paalignes. Og dette vil betyde, at Arbejderfamilier og Middelstandsfamilier med et Par Børn i alt væsentligt skaanes for ny Skat, saa længe Grundbeløbet bevares, naturligvis ikke naar Bevægelsesfriheden benyttes til at forøge Grundbeløbet. Der vil blive et ubetydeligt Skattepaalæg for de ganske smaa Indtægter. For en Indtægt af 800 Kr., der sidste Aar har svaret 5 Kr. 50 Øre i Skat, og hvor der er et Fradrag for 2 Børn, vil der blive en Skat af 6 Kr. Det er et Tillæg af 50 Øre. Det er i og for sig for meget, for Skatten er haard nok, naar man har saa lidt, at man ikke en Gang kan leve anstændigt af det. Men 50 Øre er alligevel ingen Kapital, naar derved vedkommende kan bidrage til, at der kommer henvend 1 Mill. Kr. mere i Kommunekassen, saaledes at hans Kommune i højere Grad end nu kan løse sine Opgaver. For 900 Kr. stiller det sig saadan, at Skatten nu er 5 Kr. 50 Øre, og den vil, naar der er 2 Børn, blive 7 Kr. 40 Øre. Det er altsaa et større Skattepaalæg. Det ligger i, at man hidtil er sprunget med 200 Kr. efter den gamle Dalerordning; nu springer man med 100 Kr., og derved komme disse Indtægter højere op. For 1,000 Kr. betales der nu 11 Kr. i Skat; efter den nye Ordning, naar der er 2 Børn, 11 Kr. 20 Øre. Der er altsaa et Paalæg af 20 Øre — i og for sig for meget; men enfin, i den Situation, hvori Københavns Kommune er, tror jeg alligevel ikke, at disse Smaakaarsfolk ville protestere imod en Merbeskatning af 20 Øre, skønt de i og for sig finde den uretfærdig, naar de derved kunne bringe Kommunen ind i sundere økonomiske Forhold, hvad der paa andre Maader kan betyde mere for dem. For en Indtægt af 1,200 Kr. er Skatten i Aar 16 Kr. 50 Øre; den vil for en saadan Mand med to Børn blive 14 Kr. Her er altsaa en Nedgang, medens der paa de ulige Trin vil blive Lighed eller Opgang. For en Mand med 1,400 Kr. er Skatten nu 24 Kr. 75 Øre; der vil den efter dette Forslag, naar der er to Børn under 15 Aar, blive 20 Kr. 80 Øre, der er altsaa en Nedgang paa ca. 4 Kr. Paa en Indtægt af 1,600 Kr. er Skatten nu 33 Kr. og vil, naar der er to Børn, blive 27 Kr. 60 Øre. For 1,800 Kr.